

Bir Mektubun Satır Aralarında 4

– MELEK KIRICI · 19 Temmuz 2015

Çomar sabah havlamaya başlamıştı. Selçuk, bu seslerle derin uykusundan gözlerini ovalayarak uyandı. Etrafına baktı mahmur gözlerle. Çomar dışarı çıkmak istiyordu. Hemen kalktı kapıyı açtı. O anlamasa bile teşekkür etmeyi de ihmal etmedi.

Canı hiç mi hiç kahvaltı yapmak istemiyordu. Hava güzeldi. Bir kahve yapıp balkona çıkmalı, gece dere kenarında kaldığı yerden devam etmeliydi geçmişi sorgulamaya.

Kahvesini yapıp çıktı balkona... Yine gitti geçmişe...

.....

Çiğdem, son mektubunda evinin telefonunu vermiş, kendisini aramasını istemişti. Selçuk tedirgin olmuştu bu istekten. Telefonla görüşebilmesi için şehre, postaneye inmeliydi. PTT’de sıraya girmeli, hatta fazla beklememek için yıldırım arama yazdırmalıydı. Az para değildi doğrusu yıldırım görüşmek. Sonuçta eşi ve iki kızına tek maaşla bakmaya çabalayan biriydi. “Neyse” dedi içinden, “Bir bayan öğretmen aramamı istemiş. Vardır sebebi. Bir şeyleri eksik alır, yine de gönlünü kırmam. Ayıp olmasın.” diye düşünerek kendini rahatlatmıştı.

Aynı gün postaneye gidip aramıştı Çiğdem’i. Kendisi çok heyecanlanmış; buna karşılık genç kadın, sanki yıllardır tanışıyorlarmış gibi sakin, seri ve yerinde konuşmuştu. Büyülenmiş gibiydi Selçuk. Nasıl olduğunu anlamadan, Çiğdem’in buluşma teklifine “Evet” deyivermişti.

Eve döndüğünde, eşine ve çocuklarına karşı garip bir mahcubiyet duyduğunu hissetmişti. Oysa iki arkadaşın masum buluşmaydı bu sadece. Yine de içini kemiren bir şeyler vardı. Yanlış yaptığını anlamıştı. Bile bile ladesti davranışı. Küçük kızına sarılıp uzandı kanepeye.

Sabah evden çıkmadan önce, her zaman olduğu gibi, eşi öperek uğurlamaya gelmişti Selçuk’u. O ise eşinin yüzüne bakmaya cesaret edememiş, ceketinde bir şey arar gibi yapıp, anlamsız bir göz kaçırmayla mırıldanmıştı.

-Canım ben şehre ineceğim. Öğretmen arkadaşlarla bir toplantımız var. Beni merak etme; gecikebilirim.

Adam mutsuzdu. Kalbi deli gibi atıyor, acı çekiyor; ama istiyordu da. Nasıl bir heyecandı bu? Akşamın telaşı kavurmuştu yüreğini.

Şehirle kasaba arası yürüyerek yarım saattir. Zaten çok para harcamıştı. O nedenle yürüyerek gitmeyi

tercih etti.

Buluşacakları yeri çabucak bulmuştu. Çiğdem, elbisesinin ne renk olacağını ve eline bir kırmızı gül alacağını telefonda daha önce söylemişti zaten. Karşıda, bankta oturuyordu işte. Siyah saçları omuz hizasında ve fönlüydü. Cilveli, şuh bir görüntüsü vardı. Bakışları yarı aralanıp tam açılan farlar gibi ışıktı. Kadın hakkında ilk izlenimi çok olumluydu.

Genç kadın da alttan alttan bakıyordu Selçuk'a. Boyu posu, duruşu bir yana; adamın mahcup hallerine bayılmıştı. "Ne tatlı adam." diye geçirdi içinden. İyi ki buluşma teklifini yapmıştı. Keyfi, yanılmamış olmanın verdiği huzurla yerine gelmişti.

Bankta oturamazlardı. Bir yerlere gidip oturmalıydılar. Erkek olarak kendisinin sormasının gerektiğini düşündü Selçuk...

-Nereye gidelim?

-Eh, bir yemek yeriz sanırım.

Genç adam alışık değildi dışarıda yemeğe çıkmaya. Bu nedenle mekân bilmiyordu. Kadının yönlendirmesiyle bir lokantaya gittiler. Her haliyle lüks ve pahalı olduğu belliydi. Selçuk'un ayakları geri geri gitse de içeri girdiler.

Garson siparişi almaya geldiğinde, Çiğdem birkaç çeşit soğuk meze söyledi. Ara sığağı ve sığağı daha sonra sipariş edeceklerini de ekledi. Ayrıca şarap da sipariş etti.

Kadın rahattı; ama adam eşi ve çocuklarını düşünüyordu. Eve birkaç kilo kıyma ve birçok sebze alabilirdi ödeyeceği parayla. Kısa sürede düşüncesinden utandı ve ayıpladı kendini. Bir bayana yemek ısmarlayacaktı altı üstü. Ne vardı ki bunda? Kadın da bunca masraf yapmış ve yakınlarda bir kasabadan gelmişti sonuçta.

Yemek, Çiğdem'in şen kahkahaları ve delici bakışlarıyla genç adamı farklı bir heyecana sürüklemişti. Mektuplarda yazılan sözler, kurulan cümleler konuşuldu genelde. İki saat kadar geçince Selçuk izin istedi.

-Eşim ve çocuklarım merak ederler.

Çiğdem bir kahkaha attı. Çok rahattı.

-Her zaman bir araya gelmiyoruz. Az daha oturabilir; hatta sahilde de dolaşabiliriz. Bu kadar kısa mı

sürecek ilk tanışmamız?

Genç adamın akli allak bullak olmuştu. Hemen gitmeliydi buradan. Çok zamanı yoktu. Son araba giderse karanlık ve soğukta yaya da gidemezdi.

4. BÖLÜM SONU
DEVAM EDECEK...